

Na nebu solnce nam zari,
 Z neba na zemljo srečo lije,
 V nebesih Oče naš živi,
 Nam venec sreče stalne vije.

Zato le kvišku, kjer Gospod
 Kraljuje Srečni: solnce pravo,
 Dvigujmo srca in ondod
 Nam srečo dal bo — večno slavo!

Omanov.

Nočno nebo.

Kedo sejaj je zvezde jasne,	Vse te nebeške visočine,
Povejte, ljuba mamica!	Vse te nebeške zvezdice,
Kaj lučke pravijo nam krasne?	Vse te ozaljšane višine
Čemu nebo se lesketa?	Sam večni Bog ustvaril je.

Glej, ljubi sinko, dete moje,	In lučke krasne in bleščeče
Poslušaj, srček dragi mi!	So pa nebeška okenca;
Razjasnim ti prašanje tvoje	Skoz nje ozira se čuječe
In kaj nebó nam govori:	Tvoj angelj varuh iz neba.

Zato pa, dete, pridno bodi
 In rado slušaj mamico,
 Da angelj čuva te povsodi
 Pred sleherno nevarnostjo.

Fr. Rajčević.

